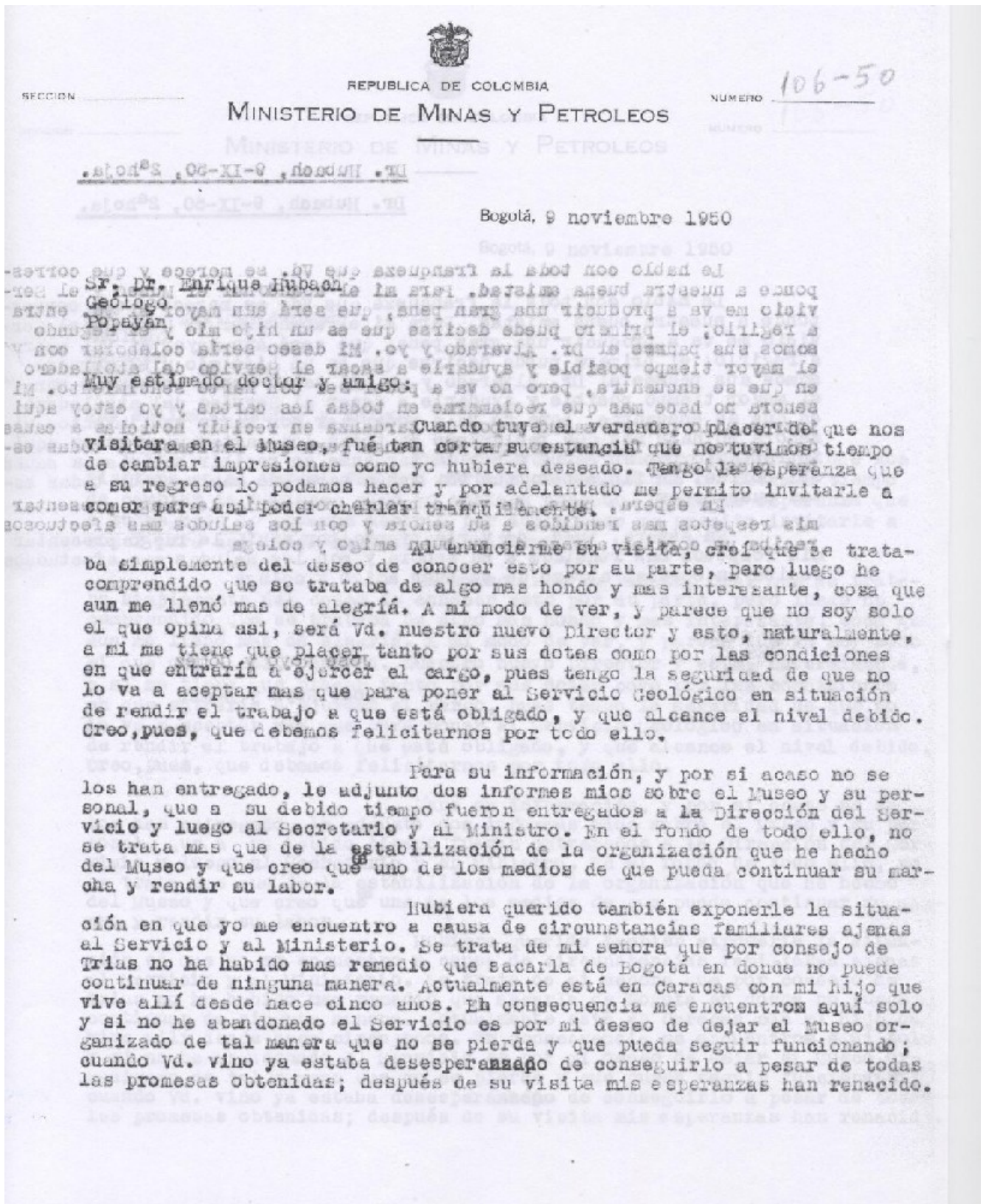


Documents



Documents

Codi de referència: F-JRyG. 1165/ Misc 4

Títol / Descripció: Carpetes no numerades [1949-1951]: Còpia carta de José Royo i Gómez (Bogotà, Serv. Geol. Nat. - Museo) al Dr. Enrique Hubach (Popayán) amb comentaris personals i professionals diversos, especialment sobre la seva situació familiar i al Museu. Sobre la partida de Royo a Veneçuela al 1951 s'especula que és possible que tingui relació amb l'ascens al poder a Colòmbia d'un règim conservador (Laureano Gómez) afecte a la dictadura franquista a Espanya i amb intencions d'establir una reforma de la Constitució que donés peu a un estatut similar a l'imposat a la Península. Encara que, són repetides las cartes oficials a las que Royo exposa la seva situació respecte a la malaltia de la seva dona (traslladada a Veneçuela amb la resta de la seva família) i la seva solitud a Colòmbia. En totes aquestes no deixa d'exposar l'avanç i preocupació pel futur del que el considerava la seva "obra perdurable" al Museu Geològic de Colòmbia.

Data del document: 11/09/1950

Estat de conservació: Dolent

Idioma: Castellà

Notes:

Nom del productor: Royo y Gómez, José

Historia del productor: (Castellò de la Plana, Espanya 1895 - Caracas, Venezuela 1961) José Royo Gómez va ser un dels principals representants a Llatinoamèrica de la "ciència espanyola" de la primera meitat del segle XX. Doctor en Ciències Naturals de la Universitat Central, la vida professional de Royo a Espanya va estar unida especialment al Museo Nacional de Ciencias Naturales de Madrid (MNCN), on va formar part de l'escola de Ignacio Bolívar i d'un dels moments més importants d'aquesta institució interactuant de forma important amb la JAE (de la que va rebre beques d'estudi a l'exterior) i la Real Sociedad de Historia Natural (on va exposar gran part dels seus treballs, realitzar controvèrsies i deixar un legat notable de publicacions). La seva labor a Espanya es va veure parada per la Guerra Civil a principis de 1939. Va ser l'encarregat de traslladar, instal·lar i posar en funcionament els laboratoris del MNCN a València i Barcelona davant la imminent caiguda de Madrid, abans de la seva sortida a França (compartint tal experiència amb altres científics e intel·lectuals espanyols, como els germans Machado) i el seu exili a Colòmbia i Veneçuela, degut al seu notable activitat política (diputat de les corts per Morella i Castelló) això li comportar dues penes de mort. Al juliol de 1939 Royo va arribar a Bogotà, gràcies al geògraf Pau Vila (resident a Colòmbia) i del, en aquells moment president liberal i afecte a la causa republicana, Eduardo Santos. Royo va entrar a formar part del recent constituït Servicio Geológico Nacional on va realitzar una labor molt important como geòleg i paleontòleg de camp, como planificador, administrador i como fundador del Museo Geológico Nacional de Colombia, potser la seva obra més important, al costat del primer Mapa Geològic d'aquest país i les seves aportacions a la bioestratigrafia del mateix. Lligat a la Universidad Nacional de Colòmbia i al Instituto Etnográfico de Bogotà, va exercir como catedràtic i se'l considera como un dels pilars en la consolidació de la geologia en l'àmbit acadèmic colombià. Al 1951 es va traslladar a Caracas, on va començar una nova labor, aquesta vegada amb característiques més acadèmiques, sense deixar de costat la seva passió per la bioestratigrafia i la museística

Nom del Fons: Royo y Gómez, José